

Sorge-sång öfwer
förr detta
kyrckioherden i
Messuby sokn, hr.
mag. Henric L...

Lilius, Michael Henriksson

1700-1829 81 Cbza Fo1. 1745
Lilius

National Library
of Sweden

Sorge = Sång

Hfwer

Förr detta

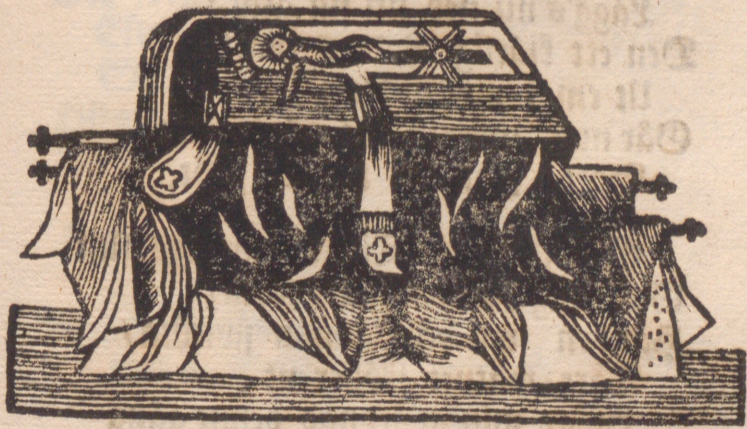
Kyrkoherden i Messuby Sockn/
Wäläretwördige och Höglärde

Dr. MAG. HENRIC LILIUS,

Hvilken / efter mycken här i werlden tilförene utstånden twedermö-
da / igenom en / uppå Gudelig beredelse följd / lindrig dödd / natten mot den
6. Martii. åhr 1745. Saligen affomnade / och den sanuna åhr /
med Christelig Litpredikan / samt mångas hierteliga affaknad / utaf Föruämt
och hederwärdt Folck beledsagades til sitt hwiilorum / uti bemälte Sockns
Moder = Kyrckia /

Sungen

af
Den Framlednes Sorgbundne Son
MICHAEL LILIUS.

Utdr. / Tryckt / af J. D. KJUMPE / Kongl. Acad. Bofkr.

Komma död! som åter nu
Många hjertan oförtöfvadt
Sorgje giordt och hårdt bedröfvadt/
Hvem är mera grym/ än tu?
Tu ei achtar Barnens gråt/
När tu wil en Fader fälla:
Enckje-tårar intet giälla/
När tig täckes skilla åt
Achta Wänner/ Makar säta;
Fast tu en Församling ser
Ofröer Herdens bortgång gråta/
Tu tig lika grym betar.

Tu har hastadt med tin stund
Til min Fromme Far/ min Fagnad/
Och min Moders Stöd och Hagnad
Söfde uti den långa blund.
Ach! den har nu wandradt af/
Som för mig war huld och ömmer/
Den jag nänsin ej förglömmet/
Lägg's nu ned uti sin graf:
Den ett kärligt Faders hjärta
Ut emot mig städse giöt/
Går nu/ mig til sorg och smärta/
Bort i Jordens mörcka skid.

Galla Sial! Tin wandrings slut
Giör mig obehöväm at dichta/
Handen wil och pännan swichta/
Tåre-watnet sköljer ut
Hwad min wördnad denne gång
Och min plicht mig skulle drifwa/
At om all Tin godhet skrifwa:
Ouch och klagan är min sång;

Men

Men än mera qwåls och qwider /
I sin swarta sorge - stor /
Salta tårar stundlig tvrider
Ur sin duk min wårda Mor.

Mina Systons sorg är stor;
Hwar och en af skolde Wänner
Nycken ångslan hos sig känner
Sstwer det / Tu från oss for:
Herrans klena Hiord / som Tig
Det förtienta loford gistwer /
At Tu den med slit och istwer
Sökte dra' på Liffens stig /
Saknar och med kinder wåta
Nu sin trogna Wård och Staf:
Ja / all redligheten gråta
Höres ynckligt wid Des graf.

Men ett så beångstade bröst
Må / tillfrids med Himlens willja /
Doch ifrån sig sorgen skilja /
Doch besinna til sin tröst /
At en ewig frögd och ro
Wunnit har wår Sälla Döda;
Han har slupit all sin möda
Doch i glädjen flyttadt bo:
Han har fått en önskelig ånde
På all jämmer / sorg och qwal /
Doch ur denna werlds elände
Gått i Herrans Frögde Sal.

Såsom förr Hans tidsfördrif
War / Guds ord at skåds betrachta /
Doch förgångligt alt förachta /
Efterträ ett bättre lif:
Som Han uti enlighet
Ofta wille samtal plåga
Med sin Gud / och mer ei åga:
Som Han hemligt ofta gret /
Doch / i grund af sorg förkrosad
Sstwer werldsens arga art /
Bad ur Babel bli förlofsad /
Doch ur Sodom slippa snart;

Ästwen så Des sidsia dag /
Sedan den til qwällen lidit /
Doch Han först med andra bidit /
War det än Hans Siäls behag /

I sin Kammar stelf för sig/
Då Han skull' på sängen blunda/
Den Predikan at begrunda/
Om en Christens Helga Krig/
Som/ wid allmänn Herrans dyrkan/
Haf/ med anderika ord/
Talte kort förut i kyrkan
Sör sin ansförtrodda Hiord.

Bort från denna forge .ön
Månde Han sin hug platt wända/
Och til slut i Högden sända
Up den trägna suck och bön:
At wår Gud och milde Far
Wårdes ondas hej förjaga
Och Des Siäl i nåder taga
I sin hägn och sitt förswar.
Ja / Han blef och straxt bönhörder;
Ty Han stöt i Jesu namn
Sina ögon til/ och förder
Blef i Gallas trygga Hamn.

Han har nådt sin Siäls begiär:
Hwad wi stelf oss önska kunna/
Må wi honom ej misunna:
Sorgen intet batar här.
Sörg och ej/ min Kiära Mor!
Som Er wårnlös wåra tycken/
Fast Er saknad synes mycken
Och Er ångstan mer än stor.
Jesus är/ som för oss alla
Sörja wil; hwad felar då?
När som ångest . behör swalla/
Tålmodigt sungom så:

Herre! när jag hastwer Dig
Och Tu mitt förswar äst worden/
Himmelen och hela Jorden
Kunna då ej skada mig:
Skulle mig än kropp och stel
Twina bort och platt försmächta/
Bunder döden mig sin stächta/
Äst Tu doch min tröst och del:
Om jag somnar/ eller waknar/
Gier Tu mig Din Änglawård/
Sidst med Den/ som jag nu saknar/
Frögd uti Din Lustegård.